

PRENSO
CORONA

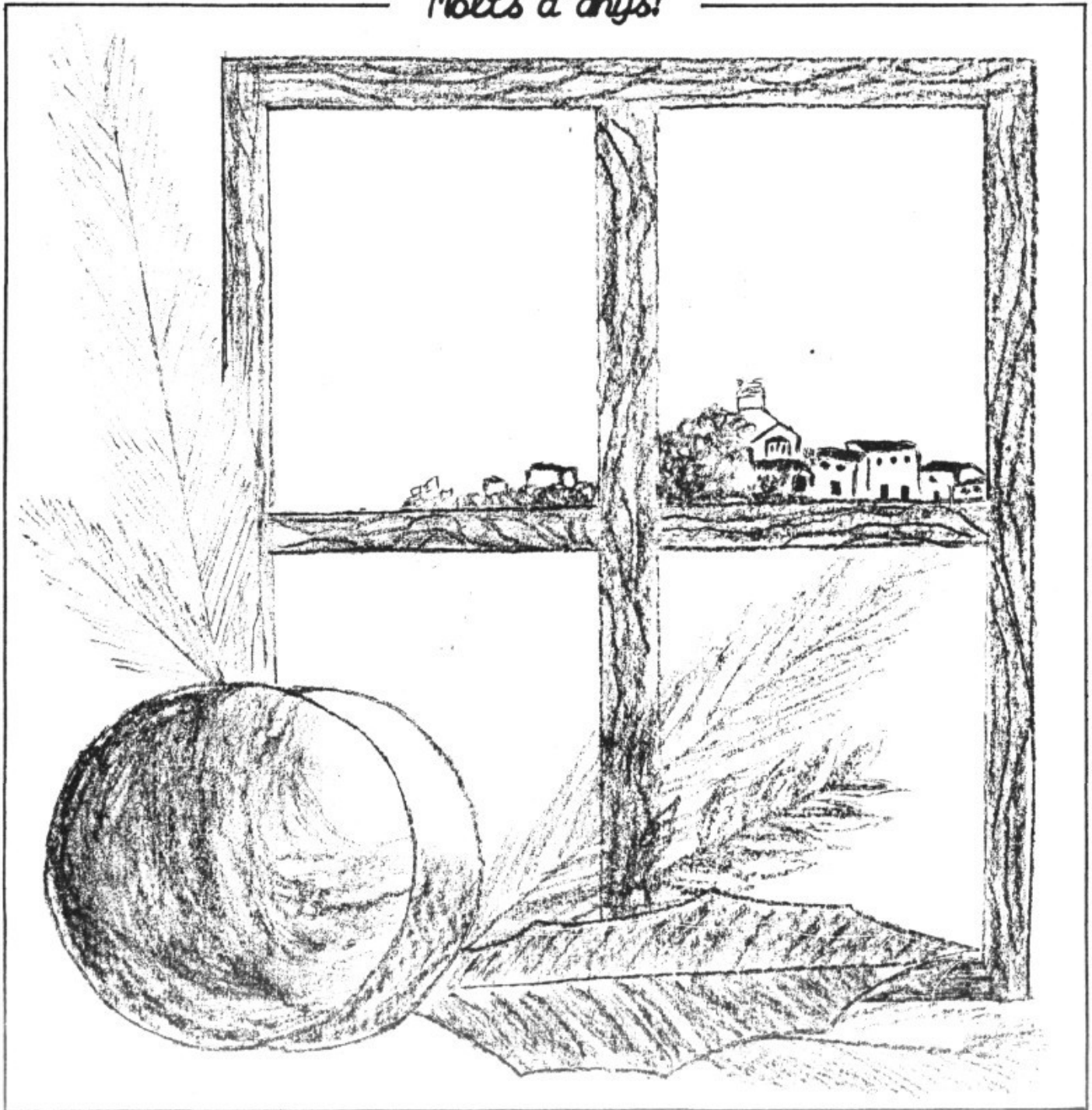

Nº 170

ARIANY

Novembre-Desembre 1990

Molts d'anys!

Dia a dia

Novembre

Dia 18 es va fer la presentació de l'equip parroquial que s'en cuidarà dels serveis eclesiàstics de la nostra parròquia, aquest equip estarà format per D. Bartomeu, el Pare Vicedo i el Pare Samuel i substituirà a un capellà permanent al nostre poble.

Desembre

Del dia 1 al dia 9 de desembre es va celebrar la fira d'art BALEART-90, el nostre poble va estar representat per l'estant que hi tenia la Mancomunitat del Pla de Mallorca.

ARIANY

Revista Local Independent.

Plaça de la Creu, nº 2

07529. Ariany

Telèf.: 56 12 87 ò 83 00 92.

D.L.: PM 207-1971.

Col. laboren:

Associació de Pensionistes.

Escola d'adults.

Escola d'Ariany.

Germanes Rubí (distribució)

Joan Ferrer Ramis.

Redacció i muntatge:

Gabriel Frontera Mestre.

Jaume Taberner Ribot.

Catalina Pont Julià.

Joan Molines Julià.

Margalida Taberner Ribot.

Tomeu Bauçà Frontera.

Mª Magdalena Julià Lliteres.

Imprimeix:

Apòstol y Civilizador, Petra.

Nota:

La revista no s'identifica amb els diferents escrits que en ella apareguin, aquests expresen únicament l'opinió dels seus autors.

El passat dia 10 de desembre va entrar en funcionament el "Punt d'atenció continuada" de Vilafranca, per atendre les urgències de Porreres, Montuiri, Petra, Ariany, Sant Joan i Vilafranca. Estarà situat en el Centre Sanitari de Vilafranca, C/ Costa i Llobera, s/n, el telèfon és el 56 05 50.

La seva creació, respon a un pla de la Conselleria de Sanitat i de l'Insalud per dotar al conjunt dels pobles de Mallorca de 21 llocs d'atenció continuada. Aquest pla supondrà la primera passa en la reforma sanitària que s'està fent arreu de tot Espanya i que s'anirà consolidant amb l'obertura de Centres de Salut i amb la implantació d'un model assistencial més acord amb les necessitats de la població.

El Punt d'Atenció Continuada contarà amb la presència d'un metge i d'una enfermera, i la col.laboració de la Creu Roja, en dies laborables de les 17 hores a les 9 del matí del dia següent i els dies de festa i caps de setmana permanentment desde les 9 del matí.

HORARIS D'ASSISTENCIA SANITARIA

Horaris de consulta:

Metge: Dr. Bartomeu Tous, de dilluns a divendres a les 10'00

Infermeria:

Inyectables i cures:

Diària excepte dimarts de 12'00 a les 13'30.

Dimarts de 9'00 a les 10'00.

Horabaixa de 19'00 a les 20'00 a Vilafranca.

Extraccions:

Dimarts de les 8'00 a les 9'00.

Urgències:

Dies feiners:

Fins a les 17'00 al seu metge

De les 17'00 a les 9'00 del dia següent al PAC de Vilafranca

Dissabtes, diumenges i festius:

Durant les 24 hores al PAC

C/ Costa i Llobera s/n

Vilafranca

Telèfon: 56 05 50.

Nadal de sempre,

Nadal de mai

Sempre m'ha cridat l'atenció, que quan arriba desembre i s'acaba l'any, amb les festes de Nadal, pareix que els homes que vivim a la Terra, es posen a pensar damunt la seva situació i dona la impressió de que ho fan amb molt d'interès. Es com si trobàssim un bon ambient per fer-ho, ja que l'any s'acaba; i al començar l'altre sempre és com començar un poc de nou, en mallorquí se sol dir "any nou vida nova". Pareix com si tots féssim un repàs de tot lo fet durant aquest any, i animar-se perquè el següent sigui millor. Nos proposam fer moltes coses, encara que algunes poques s'aconsegueixen.

Nadal crea un ambient estrany amb la seva alegria, la seva llum, la seva música i els seus pastissos.

Es una vella sensació, renovada cada any, que fa que tot el món passi comptes amb ell mateix.

Record que me varen contar, que quan hi havia la guerra de Vietnam els soldats, el temps de Nadal descansaven i els enfrontaments s'aturaven; al demanar el per què, me varen dir que les guerres solen aturar-se quan arriba Nadal.

Feim, durant uns pocs dies a l'any, lo que hauríem de fer durant els 355 dies restants. Recordam durant deu dies l'alegria, la pau, l'amor, oblidat-mos de l'odi, el rencor,...

Terim molt que agrair a Nadal perquè almenys seveix per recordar tots els nostros desitjos: la pau que desitjam, l'amor que no terim i aquesta felicitat que sempre cercam.

Per tots voltros desitg tot això i si fos possible, mol' més. Molts d'anys!
Molts d'anys!

Margalida Taberner i Ribot.

Atenció als suscriptors

Ara fa més o manco un any que ens vàrem decidir a fer sortir un altre vegada i després d'un temps de no publicar-se la "fulleta", vàrem decidir fer-la un any gratuïtament per veure si la cosa aniria bé i funcionaria, ara després d'aquesta temporada hem vist que la "fulleta" té ganes de continuar, per això la seguirem fent; així perquè la cosa segueixi per envant s'han de menester doblers i aquest any cobrarem; la quantitat de la subscripció per tot l'any 1991 serà de 1000 ptes.

Antes de pagar el número de Novembre-Desembre teníem unes 80.000 ptes., cada número que treim al carrer ens costa de 45.000 a 50.000 ptes., com podeu veure després d'haver descontat el darrer número no ens quedaran doblers per pagar-ne un altre, per això la vostra aportació econòmica és indispensable a hores d'ara.

De cara a l'any 1991 feim contes rebre qualque subvenció de les institucions oficials, però segurament aquestes ens arribaran quan ja hagim passat més de mitjan any.

Les persones no residents a Ariany i que la vulguin rebre les demanam que es posin en contacte amb la revista o amb qualsevol membre del grup de redacció per abonar l'import, de no ser així entendrem que es vol renunciar a la subscripció i a partir de 1991 no l'hi enviarem pus exemplars.

Aquesta revista si surt a llum és perquè hi ha un petit grup de persones que feim feina desinteressadament per poder treure un exemplar cada dos mesos, el nostre desig seria que aquest grup anàs cresquent, per això demanam que si qualcú vol fer feina serà molt ben rebut.

El grup de redacció.

Crec que en el que va de temps que escric a n'aquesta "fulleta", i ja en fa molt, el darrer número, tal volta sia el que m'ha deixat més a ple.

Ho he comentat i escrit altres vegades, que tenia la sensació de fer feina només per la història, cosa valuosa indubtablement, però sentia poca comunicació per part dels que rebien la revista i la ... llegien?

Hem escrit bastants d'articles més o manco encertats, ara bé, crec que pocs han sigut tant comentats i discutits com el que va aparèixer al número passat baix el títol "Deixats de la ma de Déu". Hi ha hagut comentaris per tots els gusts, n'hi ha a favor i lògicament en contra, i això és el que pretenem, formar el poble, que no es quedi apàtic, que discuteixi, que raoni, però no, que es quedi de braços creuats. No pretenem ni volem, que tothom estigui d'acord, seria absurd i il·lògic, però si volem i pretenem que ho manifestin, així anam madurant i veim que ni que el que troba tot bé té raó, ni tampoc el que troba ossos fins i tot al lleu, parlant s'entén la gent, se unifiquen criteris i es treuen les conclusions definitives que no tenen perquè esser les inicials ni de l'un ni de l'altre.

Hem rebut bastantes manifestacions d'adhesió i alguna reprovació, no a l'article, sino a la forma d'enfocar-lo, però, què puc dir? l'escrit estava ben pensat i crec que en principi ha donat resultat.

No vull pensar, encara que hi ha gent que sí ho pensa, que ara estam més ben atesos per el fet de sortir l'article. No seria just, ja que va aparèixer posteriorment a que en missa solemne, ens fessin saber de que podríem disposar més temps i quasi bé un dia sencer, d'un capellà, però si pens, que a més d'un l'haurà fet cavil·lar i només per això ja

-3-
valia la pena, per tant i en aquesta sensació, torn dir el que deia al començament, el passat número, en va deixar a ple.

Biel Tovell.

Personatge i notícia

PERSONATGE

Aquest pic com a personatge hem triat a Na Bàrbara Rubí, enguany fa 25 anys que ella amb l'ajuda d'altra gent fa la "guirnalda" de mata que adorna l'església per les festes de Nadal, endemés de sa guirnalda de Nadal na Bàrbara és sa que coordina i s'en cuida de netejar i enrremellar l'església de cap a cap d'any i no hem parlem quan hi ha qualque acte més rellevant com poden ser festes, noces o comunions.

Des d'aquí l'hi volem agrair aquesta feina que fa desinteressadament i desitjar-li que la pugui fer molts d'anys més.

NOTICIA

Sense deixar els temes eclesiàstics hem trobat la notícia; va ser el 18 de novembre quan enmig d'una solemnitat inusual s'ens va comunicar que no tendríem cap capellà permanent a Ariany, a partir d'ara tendrem un equip parroquial compost per un capellà i dos frares que s'en cuidaran de la nostra parròquia.

Si en el passat número ho donàvem com a una possibilitat el que no tendríem mai més capellà permanent, ara aquesta possibilitat s'ha convertit en realitat i ens hem hagut de creure les excuses més o menys convincents que mos han anat diguent.

Sincerament sobren comentaris, Ariany s'ha quedat sense rector.

Els P.A.C.

El 30 de Novembre el Conseller de Sanitat, Gabriel Oliver, va mantenir una reunió informativa amb les revistes de l'associació de Premsa Forana, la reunió va ser a Montuiri per informar davant les funcions i objectius dels P.A.C.'s.

La creació dels punts d'Atenció Continuada (PAC) en el medi rural, respon a la conveniència de replantejar l'assistència sanitària urgent, tant des de la perspectiva de la implantació del nou model d'Atenció Primària, com de l'adequació del concepte d'assistència urgent en el nostre medi.

En aquest sentit, la proposta d'establir un PAC per a cada zona bàsica de salut, és una solució d'equilibri entre el sistema tradicional, en el que cada nucli de població dis-

posava de presència continuada de sanitaris i la de crear serveis d'urgències territorials amb dotacions humanes i materials especialitzades.

A l'hora d'organitzar aquest nou model d'assistència urgent s'ha tengut en compte els recursos existents i la millor forma d'aprofitar-los, l'accessibilitat de la població, la continuïtat de l'assistència i la dotació necessària per oferir una assistència de major qualitat tècnica que la tradicional, basada en la figura del metge, sense recursos que ha de permanèixer permanentment al seu municipi.

Els criteris geogràfics, demogràfics i socials per establir un PAC és que la població oscili entre 5.000 i 25.000 habitants. Quan la zona de salut estigui

formada per uns quants municipis el PAC estarà situat al que per anar-hi els altres pobles no estigui a més de 30 minuts amb un transport habitual.

En el conjunt de pobles de Mallorca hi haurà un total de 21 PAC's, això representa importants avantatges respecte de l'actual sistema, com per exemple:

- Permet que l'atenció urgent al malalt es faci sempre en un mateix centre sanitari dotat de mitjans adequats.
- Garantitza la localització del metge i de l'infermera.

El nostre poble ha d'anar al PAC de Vilafranca, que està situat al carrer Costa i Llobera s/n, i el telèfon és el següent: 56 05 50.

Jaume Taberner Ribot.

TEST CULTURAL

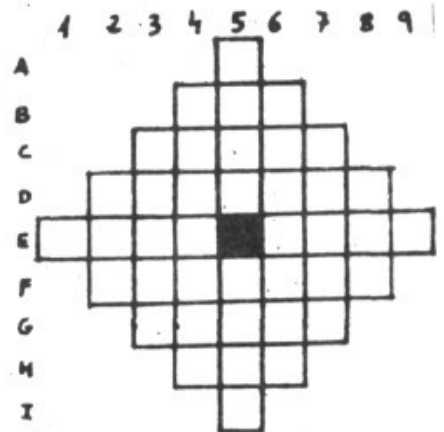
Test cultural.-

- 1) A quina ordre religiosa va pertànyer el "Hermano" Bartomeu Susana?
 - Franciscans
 - Teatins
 - Missioners Sagrats Cors
 - Ermità
- 2) A quin poble situaries l'Oratori del Cocó?
 - Felanitx
 - Sòller
 - Lloseta
 - Campos
- 3) Qui és el president del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears?
 - Ramon Aguiló
 - Gabriel Cañellas
 - Jeroni Albertí
 - Joan Verger
- 4) Si parlem de na Maria Carbonero, sabràs que parlem de:
 - Una actriu
 - Una escriptora
 - Una pintora
 - Una política

PASSATEMPS

HORIZONTALS:a) Cent.b) Contacte bruscat d'un cos en moviment contra un altre.c) Conjunt d'animals de la mateixa espècie que es crien i es fan pasturar plegats.d) Deixam anar la pensa o el discurs fora de l'assumpte que es tracta.e) Que representa a l'Olimpiada de Barcelona-92.Que narra en vers les accions heròiques i gloriuses.f) Situat a un costat.g) Propietat d'afectar el sentit del gust.h) Membrana molt prima.i) Consonant.

VERTICALS:1) Cent.2) Aflicció causada per la mort d'algú.3) Llinatge arianyer.4) Espai buit a l'interior d'un cos sòlid.5) Estat de profunda insensibilitat produïda per una malaltia i del qual és molt difícil r'er-se.Nom de l'arbre del qual procedeix la fusta dita banús.6) Home que te les maneres pageses.7) Posar el tap o la tapadora a un recipient.8) Deu vegades cent.9) Cent.

LLETRES BARREJADES

Si et fixes bé enmig de tot aquest embolic de lletres, trobaràs el nom de 10 arbres.

P I N M U A A R E M
O J X I P R E R R O
V B N M E E W Q E R
G F H M J U A A V E
A S L K M G T M O R
S A Z O L I V E R A
P L K Y U F D T R F
C Z G T Y U I L A B
X E B T U O P E G I
T A R O N G E R V A

Una felicitació, sempre umpl
d'alegria; si endemés està fe-
ta en poesia, més agradosa és
i així està presentada la que
varem rebre del Fr. Jaume Tu-
gones Mestre, TOR i que trans-
crivim tot a continuació als
temps que animam als lectors
d'aquesta "fulleta" que ens
facin arribar les seves opinions
i criteris damunt el que publi-
cam o tal volta el que deixam
de publicar i creis que és pu-
blicable.

A l'equip que fa i escampa la
revista "Ariany".

Vos escric molt agraït
a tots els qui feis l'"Ariany"
es veu que hi posau afany,
cada dia i tot l'any.
Es fa llegir amb delit!

Moltes gràcies, resti clar,
perquè heveu "ressuscitat"
allò que estava enterrat.
Vaja empena que li heu dat!
El mort ja torna parlar!

I molt agraït també
-aprofit l'avinentesa-
per la vostra gran finesa:
a Artà m'heu fet la tramesa
del nostre "FULL". Redebé!

Tot vos sia enhorabona,
pel bon treball que estau fent.
Nostre poble, tot content,
ha de dir: oh, quin jovent!
Joves d'Ariany. Tal com sona.

M'agrada lo (1) que escriviu;
m'agrada lo que posau;
m'agrada, perquè lluitau
que amb nobles mires viviu.

"ARIANY", TASCA DE TOTS,
explicava en Biel Tovell.
Tenia la raó ell,
i no en pot tenir aquell
qui, de feina, ni dos brots.

"SA FULLETA", començada
amb bon peu per Don Mateu,
és una obra de relleu
dins el poble vostre i meu.
No la deixeu malparada!

Quan el dia de demà,
ens falli atots la memòria,
s'haurà d'agraïr l'eufòria
dels escriptors d'una història,
la d'Ariany, la que ara es fa.

Perquè, al cap i a la fi,
quan escriviu "SA FULLETA",
vos senyau amb la mà dreta:
contau nostra vida, neta,
i al poble serviu així.

Si la ploma, dins la mà,
i el cervell exercitau,
sentit cívic demostrau;
vos feis bé, i bens donau.
Bons resultats donarà.

Sempre la PREMSA FORANA
ha alegrat ferm el meu cor;
hi admir la poca por
dels qui fan aquest tresor
amb seny i de bona gana.

Quan jo llegesc vostres noms
-de la redacció i muntage-
no vos puc fer l'homenatge
de sebre vostre llinatge;
només record els malnoms!

Bono, dit aviat i breu,
veig que sou una partida,
dels qui a l'"ARIANY" donau
vida,
que sou nebots, no de dida;
citaré en Biel i en Tomeu.

Per a tots, una abraçada,
tant si som com no parents.
Emprou bé tots els talents.
No vos deix més pensaments.
S'ha acabada la glosada!

23 d'octubre 1990
Un frare d'Ariany.

(1).- Sí, es pot escriure "lo".
Ho he es crit ben aposta. No
patesquis, benvolgut lector.
Ni tampoc trobis ossos al lleu.

També hem rebut una targe-
ta d'en Pere Riera Cànaves,
que des de Roma també llegeig
sa nostra "fulleta" i que ara
publicam.

A l'equip de redacció de la
revista "Ariany":

Des de Roma he rebut la vos-
tra revista, per aquest motiu
moltes gràcies a tots vosal-
tres, però també gràcies per
totes aquelles manifestacions
i l'interès de publicar l'in-
terviu amb motiu de la meva
ordenació.

Des de Roma rebeu el meu
abraç d'amic i que prega per
tots vosaltres.
Pere Riera.

L'Associació d'amics de la
glosa ha editat la primera pla-
gueta de gloses d'en Pere Gil.

Si vos voleu suscriure, ho
heu de comunicar a:
Associació d'amics de la glosa
Passeig Marítim, 44
Edifici "Torreomar"
07015 Palma.

La suscripció val 1000 ptes.
el primer any i 500 els se-
güents.

Per botó de mostra vos ofe-
rim aquesta que està en el con-
tingut de la primera plagueta:

*Na Beleta, filipina,
dona d'En MIQUEL BOYER,
fa un mes que ja no té
sa cintureta tan fina*

*perquè qui queda a les fosques
amb altri, baix des llençol,
pes fet de no jeure tot sol
ha d'anar alerta a mosques...*

*Ja ho diu En Pep Tamarig:
«Amb aquest en tendrà cinc».*

Un poc d'història

Aquest article és el sermó que va fer D. Bartomeu Ramis Palou el dia de la festa d'Ariany; en cregut interessant el el publicar-lo per el gran interès que té de caire històric que fa possible conèixer el naixement de lo que més tard va ser el poble d'Ariany.

Primers botifarrons de l'any!

Perfum d'alfabaguera!

Què no heu vist la bandera

què hi ha al campanar d'Ariany?

Ariany, poble que viu del treball i la pregària!

Ariany, poble encastellat damunt un turó; poble que, com la ciutat de l'Evangelí edificada a la muntanya, no es pot amagar poble que avui, de de la seva altura, crida ben fort a tots els qui arriben i a tots els qui passen per la carretera, alegreu-vos amb noltros! feis festa amb noltros!

No sabem quan va començar Ariany. Ja a l'antigor (aquell temps que anomenam prehistòria, que no té documents escrits) l'home habitava aquestes terres. Així ho demostren diversos objectes trobats a les coves naturals d'enterrament de Sa Canova, Son Boscà, Son Boscanet, Son Rullan Vell... També en donen testimoni els conjunts històrics de Calderitx i Son Nigorra.

A Son Boscà d'En Manera hi ha restes d'un talaiot; per tant aquelles terres ja eren habitades entre l'any 1500 i l'any 900 abans de Crist.

Quan els moros vingueren a Mallorca, en organitzar la seva administració la dividiren en dotze (o tretze segons alguns) districtes; un del quals, que es deia Bitra, comprenia els terrenys que avui ocupen les viles de Sineu, Sant Joan, Vilafranca, Petra i la vila més novella, Ariany.

En el segle XIII en aquests llocs hi havia vuitanta-set Alqueries i Rafals. Una de les

més grans era l'Alqueria d'Arien (avui l'anomenam Ariany) de gran extensió i terra bona; devora hi havia les alqueries d'Albellutx i Alboscan (Albedellet i Son Boscà).

Després de la conquesta de Mallorca pel rei En Jaume, en el Repartiment que es feu de l'Illa, l'Alqueria d'Ariany va correspondre al noble català Bartomeu d'Aulona i més tard a Ramon Vivot. La de Calderitx va tocar a Alfonso Martínez, noble aragonès, i la d'Alboscan al noble català Ramon de Castelbisbal.

L'Alqueria que més progressà fou la d'Ariany, on prest hi hagué un redol de cases i un bon grup d'habitants.

Però, aquestes famílies no tenien església i, com a bones cristianes, a peu, amb fred i amb calor, els diumenges i festes de guardar anaven a la Parròquia de Sant Pere de Petra per oír la santa Missa.

En el segle XVI les terres d'Ariany pertanyien encare a la família Vivot.

Es va construir una petita capella dedicada a la Mare de Déu de les Neus. Segons una nota de l'arxiu parroquial de Petra, el 26 de setembre de 1570 el Bisbe de Mallorca, Don Diego de Arnedo, delegà al canonge D. Joan de Foncilles perquè visitàs la capelleta d'Ariany a fi de que s'hi pogués celebrar missa i altres devocions. Després va facultar al rector de Petra, que en aquelles saons era Mn. Francesc Gual, per re-formar-la i beneir-la.

Acabades les obres el Bisbe donà permís perquè el rector de Petra o un altre capellà celebrassin missa a la capella de la **Mare de Déu de les Neus**, del lloc d'Ariany, tots els diumenges i festes que ho permetessin les normes litúrgiques.

En el segle XVIII era propietari de les terres d'Ariany el noble Marc-Antoni Cotoner el qual es posà de part dels

Borbons en la guerra de successió i el Rei li otorgà el títol de Marquès d'Ariany.

Aquest nou marquès, encara que tenia quasi totes les riqueses a Mallorca, se sentia molt poc mallorquí i vivia sempre a la capital del regne.

Ens trobam a l'any 1717, Mallorca sofreix les conseqüències de l'anomenat decret de Nova Planta, publicat pel Rei Felip V el 28 de novembre del 1715. Aquest decret va abolir el règim autònom de Mallorca. Imposà el nom de Palma a la capital de les Balears, abans coneguda amb el de "**Ciutat de Mallorca**". Va suprimir el Gran i General Consell i tots els privilegis de Mallorca. I fins i tot intentà destruir la nostra llengua.

El nou sistema introduït per Felip V intensificà el centralisme, la nostra dependència de Madrid. Els mallorquins s'avesaren a considerar millor lo que venia de fora. Ariany no es va veure lliure d'aquest fet tan perjudicial per a la nostra identitat mallorquina. Els marquesos, que vivien a Madrid, sense respectar la devoció d'un poble, lleven la Mare de Déu de les Neus i en el seu lloc n'hi col·loquen una que duen de fora, una còpia d'Atocha de Madrid. El poble senzill ha de callar i, per imposició dels qui tenien riqueses, ha de renunciar a una devoció ja secular, heretada dels seus majors.

En el mateix segle XVIII els marquesos construeixen lo que deien "**casa-albergue**" i que nosaltres en deim "**S'Auberc**".

El 22 de juliol de 1886 el Bisbe de Mallorca, Don Mateu Jaume i Garau firmà un decret constituint l'església d'Ariany en Vicaria filial de Sant Pere de Petra. El 2 de gener del 1887 el rector de Petra, D. Antoni Ribot i Font -homo molt

Un poc d'història

estimat per els arianyers perquè va fer molt per Ariany, va beneir el Sagrari i la Font del Batisme. Des d'aquell dia es poden rebre tots els sagraments en aquesta església i el poble pot adorar-hi Jesús en el Santíssim Sagrament de l'altar.

Era molt molest haver de dur a enterrar els morts a Petra, per això el 1890 es varen començar les obres del nostre cementiri i va ser beneït l'any següent el dia 17 de maig.

El poble creixia i l'església quedava petita i Ariany, poble fener i generós, decideix engrandir-la i, animat pel seu Vicari, D. Martí Truyols i Sureda, el 30 d'agost de 1908 comença les obres i dos anys després, el 28 d'agost de 1910 el Bisbe de Mallorca D. Pere Joan Campins ja el va beneir.

L'any 1935 la Vicaria d'Ariany obtingué la majoria d'edat: fou declarada parròquia i el seu Vicari fou nomenat el seu primer Ecònom. Així l'església aconseguia la independència de la parròquia de Petra.

I la parròquia no va quedar aturada, són moltes les obres que han seguit realitzant-se i vosaltres en sou testimoni perquè hi heu posat les mans i moltes vegades la cartera. No dubt que la Mare de Déu vos pagarà la vostra generositat i el vostre amor.

Celebram les festes patronals, festes a honra i glòria de la Mare de Déu que des del 1570 (fa quatre-cents vint anys) presideix l'església arianyera.

Entorn d'ella el poble s'ha format, ha crescut i podem dir que ja ha madurat passant de llogaret a la Vila d'Ariany. Ariany ja és un poble, un poble en tots els drets.

La festa és alegria, aquesta alegria serà més autèntica com més arianyers vos senti-

reu.

Jo crec que moltes vegades ens ha mancat autenticitat, perquè Mallorca és una illa o perquè el nostre poble és petit, hem cregut que tot quan venia de fora era millor, que lo nostro no valia res... i hem callat quan han volgut canviar lo nostro i ens han imposat lo de fora.

Esclafen les muntanyes, contaminen l'aire que respiram, embruten les aigües, destrueixen Mallorca... i tots callam com varen haver de callar els vostres avantpassats. Vosaltres ja hi estau acostumats però, no creis que varen sofrir molt quan els canviaren una imatge de la Mare de Déu, a la qual ells havien dedicat una església i havien venerat i fet festa durant un segle i mig?

I deixant perdre lo nostro vivim conformats, sense il·lusió, sense ganes d'anar endavant es que no vivim lo que som, no vivim la nostra realitat.

No oblidem que lo nostro ens farà progressar, ens farà viure segurs, ens farà més persones i també ens farà més cristians, més bons fills de Maria.

Els fills s'assemblen a sa mare i nosaltres ens assemblem a Maria, la nostra Mare i Patrona, si com ella som feels.

Maria va ser feel a Déu. Maria va ser feel a si mateixa, Maria va ser feel al germà proïsme, Maria també va ser feel al seu poble, encare l'anomenam Maria de Natzaret.

Que aquestes festes patronals ens amplin d'alegria, ens ensenyin a ser generosos i agraits, feels a Déu i al nostre poble.

Que la Mare de Déu, Patrona d'Ariany i sobre tot Mare, buidi el nostre cor d'egoisme, de rencor, d'orgull... i que l'umpli d'amor, de pau, de comprensió.

Bartomeu Ramis i Palou.

Plenari

-7-

Sessió extraordinària de dia 16 d'agost.

Es varen aprovar els pre-suposts de l'any 1990, aquí hi ha un resum dels mateixos: Ingressos:

-Imposts directes...	10.675.220
- " indirectes..	800.000
-Taxes e ingressos..	1.846.324
-Transferències	9.818.000
-Ingressos patrim. .	250.000
-Transferències	23.509.456
-Pasius financ.	1.000
Total	46.900.000

Gastos:

-Gastos personal ...	7.231.700
-Gastos en bens serv.	8.670.000
-Transferències	3.617.940
-Inversions	27.380.360
Total	46.900.000

Sessió ordinària de dia 5 d'octubre.

Escrits i sol·licituts:

Vists els escrits presentats per l'associació de pares d'alumnes d'Ariany.

Per unanimitat es va acordar:
1.-Adquirir els calefactores per l'aula de pre-escolar.
2.-Gestionar l'aglomerat de un bocí quan s'aglomerin els camins de Son Gibert i de Maria.

Construcció de nou nichos:

A proposta del sr. Batle i per unanimitat es va acordar la construcció de nou nichos, propietat de l'Ajuntament, devora els que ja hi ha i estudiar la modificació del lloguer dels mateixos, per la seva amortització.

"GLOSAT D'EN JOAN ROIG NICOLAU D'UNA

Continuació del glosat que es va començar el número passat, recordam que per donar més autenticitat a l'article no s'han corregit les faltes d'ortografia existents.

Catalina Pont Julià.

Mos va doná per diná tres panets ben plens de truita taidas de carn ben cuita i un bon vi per glopetjá i una raccio de fruita també mos hi va posar

Dins un vagó de segona mos varem acolocá i quant es tren va arrancá dic:Adios Barcelona, fins dia nou en torná en que jo te vui trescá al manco per una estona. Mes de deu estacions en so tren varem pasá vos asegur que per allá

ni ha a volé per mirá muntanyas i regarons i torrents a perfolllons que tiran cap a la mã. Ribarem a Puigcerdá senza tení novedad i en s'autocar preparat tothom se va colocá. Varem posar ses maletas en el lloc corresponent això va durá un moment i partim fent mamballetas. Despues partí a rodá com sa tirasa d'un cós trobarem un jardí hermós i es cotcho se va aturá. Aquí mos hem aturat deu minuts de aturadeta hi ha un lago a la dreta de tothom molt admirat. Es lago vaig calculá cosa d'una cortarada ab sa barca preparada per du gent a pasetjá. Allá vaig veura un grifó d'aigo fresca que gelava el beurrerme res costava i enseguida refrescava al qui tenia caló. Tornarem a s'autocar i enseguida va partí i es guia mos va dí si no tenim mal camí será prest en arribá.

A s'Aduana es turá i mos daren llibertat perque anasim aviat acap Andorra a sopá. Com varem eser a Andorra davant s'hotel s'aturá i s'hostelé mos mirá fent una cara modorra.

Fins ara vos heu trobat? jo hem creia ja no vendrias! com que suport no tenias es quartos jo som llogat. Jo vos he telefonat que haviam tenguna pana ihaurá estada cosa vana el que haga molestat! Tambe una altra vegada així ja me va pasá me varem telefoná que havian tenguda pana i jo gordant es sopá i un bon llit per descansá i a las deu de l'endemá se va entregá sa cotchada. Sa gent me insultava fem i jo som aprofitat diguent que gat escaldat a s'aigo freda li ten. Cap a s'hotel Versailles es guia va caminá. Mos podriu fer sopá per trentasis pasatjés? Porem prepará sopá tenc rebost ben equipat pero no mos ha quedat llit buit per poré llogá. Mirau si en trobareu en casas particulars des pagá no en faseu cás perque doble ho cobrarem. Sa guia se va entregá bras sonant y fent rialles anem a s'hotel Versailles mos esperan per sopá. A las dotse sá sopada se començava a doná i a la una s'acabá mos donaren bon menjá i aixó va fer olvidá sa tragelica pasada. Mos donaren vi i sifón i es programa no en resava sa gent quedá conformada lo mes satisfets del mon. Mos anarem a dormí a casas particulás tothom va tení un bon jas ningú tengué res que dí.

Sabeu ahon vaitx aná i aixó me va agradá a mí a fé el jas per dormí? a un hotel senza axeubá que estava per estrená es portals sesa tapá sa serena transitá i molt be que me va aná fins que me vaitx desxondí. Es que jo fent de pastó me agrada com mel en bresca el dormi sempre a la fresca i no a l'estil de senyó. I l'endemá dematí a las cinc ja en pasatjava i lo que mes desitjava era veure el sol sortí. Els bon dias jo donava a sa gent de per allá i tothom me contestá parlant en bon catalá. A s'hotel me'n vaitx aná serian prop de las vuit i no vaitx caure de buit vaitx trobá es capellá. L'amo en Juan que hi veniu? jo volia aná a di misa me esperi un poc si no frisa avui es dia festiu. Fresquets com a camasrrotjas a misa varem aná i la varem celebrá a nes Convent de sas Monjas. Jo sempre recordaré de lo que mos va parlá quant se girá es capellá i entre altres cosas digué a tots noltres trentasis que tot el bon cristiá aquest mon a de trescá com un Sn.Francesç d'Asis. De un bon frare acompanyat va sortí a predicá i quant al convent torná amb ningú havia parlat. I tot besant-li el cordó li va recordá el bon frare. No haviau dit Nostren Pare que haviau de fé un semó? ¡Beneit bon francisca!. Pentura no t'has fitxat del bon exemple que em dat just sortint a pasetjá? I altres cosas mos digué que no las puc recordá porque seria allargá un poc masa aquest papé. Despues de haverla oida

EXCURSIÓ QUE VA FER A LOURDES L'ANY 1957"

anarem a berenà
i llavors a pasetjà
per dins Andorra garrida.
A las dose era es diná
i tothom va acudí
despues anarem a dormí
i es capvespre a pasetjaá.
I trescarem tot Andorra
que no es mala de trescá
i a la fi varem pasá
tots plegats per sa Emisora.
A las deu i un poc mes
mos n'anarem a sopá
i es guia mos va di cla
ses ordes son per demá
a las set es berená
i a las onze es diná
i cap a Lourdes despues.
A las dotse es va partí
de Andorra ben aviat
tothom estava empenyat
antes des vespre ser-hi
agafarem sa carretera
de cap a n'es Pirineus
tocarem neu ab sos peus
just a ran de sa frontera.
Domes veuen per allá
pins que se diven reinés
i clapas de vellanés
altres arbres no ni ha.
Mos aturarem danunt costas
i sa neu varem tocá
i com allots de jugá
mos ne tiraven ambostas.
Es temps que mos registraven
es papers per França aná
d'aigo i granís se posá
i tots es que va aplegá
com a llebretes buidaven.
Despues de haver trevesat
sa retxa de sa Frontera
enfilam sa carretera
i sorti un sol ben granat.
Quant es sol se va amagá
sa fosca vengué enseguida
i fins a Tarbes garrida
no res mes vos pug contá.
Quant varem arribá a Tarbes
sa guia mos va indicá
mos falta per arribá
vint kilometros només.
A Lourdes varem arribá
demunt las onse tocadas
i trobarem preparadas
sas raccions des sopá.
Quant mos veren arribá
en tres horas de retrás
mos varem fer molt de cás

mos prengueren sas maletas
i es guia mos senyalá
es cuarto per descansá
i a sas ordes mos posá
duas guapas senyoretas.
Quant es cuarto haureu tancat
feis el favó de torná
i vos donaran sopá
que ja está tot preparat.
Antes de entrá a sopá
trobarem aigo a grifó
i una esponge de sabó
per poder rentá sas mans
pedasos de aiuxuga mans
per poremos aixugá.
Mos donaren bon menjá
no mos quexarem de res
pero cuit a lo francés
com ho poreu suposá.
Despues de haver sopat
mos n'anarem a dormí
ja vorem demá matí
que dona de resultat.
A las sis des dematí
cap a baix vaitx devallá
es llavero vaitx trobá
i en senyas vaitx demaná
si ja poria sortí.
Ell en lloc de contestá
en senyas digué que si
i sa porta va obrí
i son partit a trescá.
Per tot estava tancat
un café obert hi havia
i tot sol me devertia
mirant s'aigo que corria
per dins es riu aviat.
Sa gent a oí misa anava
sa veia en so vestit
i jo cap ben desxondit
a darrera ells tiranyava.
Despues de haverla oida
a s'hotel m'en vaig aná
i vaitx troba es capellá
que me digué de seguida
misa vaitx a celebrá
i ab sos altres que hi havia
jo a misa vaitx torná
perque un no es veu cada dia
ab sa baldó que hi ha allá.
Despues de haver berenat
es capellá mos va dí
si voleu vení ab mi
totho queda convidat.
Jo en via determinat
de sa cova visitá
ahont la Verge posá
el seu peu immaculat.

Llavors aniré a sas Basílicas
que en tres pisos estan
les veuré de pam en pam
perque en detalls son molt ricas
Si això vos pareix bé
comensem a caminá
i llevors podrem contá
sas cosas que Lourdes té.
Solament qualche coseta
jo ara vos contaré
per estuviá es papé
de aquesta pobie plagueta.
Es tan gran i tan hermosa
que no es pot iraginá
lo adornada que está
lo alta i lo grandiosa.
Y la gent de gom en gom
tant a un pis com al altre
no crec se n'aplegui tanta
a cap iglesia del mon.
Es un gust es visitá
iglesia tan grandiosa
la vaitx trobá tan hermosa
que no se que vaitx mirá.
Quant d'allá varem sortir
començant a caminá
al moment varem trobá
dels misteris el camí.
Es camí estava ple
de gent que per ell pujava
si qualcun molt se cansava
a cap vorera trobava
un lloc buit per seurerse.
Per allá tohomreçava
fos francés fos alemán
espanyol o italiá
i ningú es desbaratava.
Era cosa d'admirá
la gent que anava pujant
tots resant i mes resant
ab so rosari ab sa má.
Quant varem haver acabat
es misteris visitá
tots tornarem devellá
per un camí d'es costat
i tornarem de bon grat
la coveta a visitá.
Tots plegats per s'alameda
un poc mes amples anavem
i per allá no miravem
pasa devant ó darrera.
Arribarem a sa cova
sa Salve varem resá
sa penya varem besá
llevar anarem a prova
aquella aigo tan bona
i que tant homo com dona
du s'endarré de tastá.

continuarà el pròxim nº

ARIANY A LA PREMSA

Molt poc bagatge de notícies referents al nostre poble. Pareix que els problemes del rest del món no deixen espai als articles que més aprop ens afecten.

Per el que fa a la premsa escrita, seguim esperançats amb la classificació que setmana a setmana ocupa la S.D. Ariany, involuntàriament l'equip es va veure implicat en un article que parlava de l'agressió que va patir l'àrbitre del partit entre l'Ariany i el Llibí.

Un altre tema que ha tengut repercusió dins el poble, ha estat la definitiva decisió de l'obispat sobre la nostra parròquia, que no contarà amb la permanent residència d'un capellà, i ens haurèm de servir dels residents del convent de Petra. Una altre vegada tornam dependir dels petrens, i això que el nostre poble te moltes persones dedicades a la vida religiosa que donen el seu servei a altres pobles.

Però si per capellans ens guanyen a batle no ens guanya ningú. Es pot dir que a l'article aparegut al "Diario de Mallorca" del 16 de desembre

en Toni Pascual (en Toni batle), en surt molt afavorit i tot el contrari li passa a don Martí Santandreu, batle de Petra.

En el esmentat article el periodista opina sobre els batles del Pla de Mallorca, a pocs mesos de que acabi la present legislatura.

En la part negativa situen al petren, que es tractat amb molta duresa i que no diu molt en favor dels nostres veïns.

Per la part positiva, com no, hi ha el nostre Toni batle, al que qualifiquen com a model a seguir per els altres mandatariis locals, tot destacant la seva capacitat per acceptar les crítiques, i la seva imatge de batle d'auri. Un 10 per en Toni.

I no vull acabar sense fer una referència breu a la fotografia apareguda a la revista "Brisas" amb la presència d'un arianyer que desde fa una temporada ha tornat al seu poble, després de molts d'anys com ermità.

Esperant que totes les notícies siguin bones, fins a un altre.

Joan Molines Julià.

EL TEMPS PASSA I...

- Dia 25 de novembre ens va deixar en Toni Socias Mestre, (piulo), tenia 94 anys.

- Dia 4 de desembre ens va deixar en Onofre Darder Pascual (de Calderitx), tenia 79 anys. Descansin en pau.

Nota: les persones que estiguin interessades en que es publiqui qualque fotografia l'han de fer arribar a la redacció de la revista.

Aquestes dades estan agafades del registre de l'ajuntament d'Ariany.

EL TEMPS PASSA I...

- Dia 24 de novembre es varen casar en Josep Carreras i Mascarb amb na Petra Mas i Bauçà. Tots dos son d'Ariany.

- Dia 15 de desembre es varen casar en Joan Gili i Ginard, d'Artà amb n'Apolonia Mas i Costa d'Ariany.

Enhorabona a les dues parrelles.

PLUVIÒMETRE

Novembre

Dia 4	5 l.
" 9	26 l.
" 10	24 l.
" 11	33 l.
" 22	3 l.
" 25	4 l.
" 29	30 l.
" 30	4 l.
Total	101 l.

Desembre (fins dia 17)

Dia 9	10 l.
" 10	2 l.
" 17	2 l.
Total	14 l.

Dades facilitades per els germans Maimó.

Malgrat hem intentat fer-vos arribar la informació dels nostres cursets mitjançant moltes vies, no hem obtingut la resposta que esperàvem, ja que, en total, arribem només als 20 matriculats.

Sabem que és difícil per a les persones majors, acostar-se una altra vegada a l'escola, però pensau que, al mateix temps que ens permet accedir a la cultura, és una tasca necessària per moure'ns avui en dia dins el món del treball.

Vos convidam una vegada més a participar en les nostres activitats que són les següents:

- alfabetització: un mètode molt entretingut per a persones amb dificultats per a llegir i escriure.

- preparatori: curs previ al graduat escolar, al termini del qual podeu obtenir el certificat d'estudis.

- graduat escolar: podeu obtenir aquesta titulació en 1 ó 2 anys, sense haver de realitzar treballs a casa.

- ortografia.

- català.

- preparació proves lliures de FP 1: vos preparam per a presentar-vos als exàmens lliures del primer curs de formació professional.

- anglès: de cada dia més es fa necessari saber idiomes, i l'anglès és el que necessitareu més a l'hora d'aconseguir un lloc de treball.

- mecanografia i comptabilitat: molt necessaris també avui per a obtenir un bon lloc de feina.

- informàtica: curs de 3 mesos molt interessant. Podeu triar:
 - iniciació i tractament de textos.

- iniciació i comptabilitat.

Places limitades. Hi ha temps d'apuntar-se fins dia 31 de desembre a qualsevol oficina de "La Caixa".

- tallers de macramé i cuina.

Tots aquests cursos tenen certificació oficial del Ministeri

d'Educació i Ciència.

Informació: a l'Ajuntament o a la biblioteca.

Animau-vos a participar!!!
No teniu excusa. Ho teniu molt a prop.

Així mateix volem fer-vos prendre part des de ca vostra en les classes de català, corregint un parell de barbarismes o mals usos de la nostra llengua.

Mal dit

"parche"
"poste"
"desfile"
"embalse"
"broche"

Ben dit

pegat
pal
desfilada
embassament
fermall, agulla

Ens despedim fins al pròxim número de la revista.

Vos contarem més coses.

L'equip de mestres i monitors.

Sa glosa

BON NADAL
I FELIC ANY NOU

*Com que us tenc a la memori,
amb mots de suaus murmuris
us envii els meus auguris
amb glosa gratulatori':*

*Pau, salut i benaurança
amb molta de sort feliç
i que aquest món, patalis,
recobri prest la templança.*

*De ma modesta collita
usen compartesc un brot
del meu cor que, sense grop,
us desitja llarga vida.*

Ben de cor,
amb una abraçada de'n

Fere Gil
desembre 1990

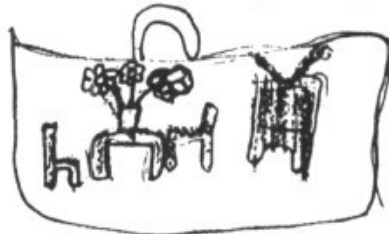

ESCOLA

Ariany 10 de Desembre de 1990
Benvolguts pares:

Amb motiu de les properes festes de Nadal i Reis. Festes de goig, alegria i pau i també de regals, m'agradaria tenir els regals o juguetes!

EL MALE TIDE BARBIE

Una besada de la vostra filla,
M^a del Pilar Pascual Sanchez

Ariany 10 de Desembre de 1990

Benvolguts pares;

Amb motiu de les properes festes de Nadal i Reis. Festes de goig, alegria i pau i també de regals, m'agradaria tenir els regals o juguetes!

- camion triler plaimobil - una cordera

Una abraçada del vostre fill pepe

Hola amics:

Tornar a estar un cop més amb vosaltres per parlar del futbol i més concretament del nostre equip, per fer un balanç del que ha estat la primera volta del campionat de la tercera regional en el seu grup.

Tenim al nostre equip col·locat durant tota aquesta primera volta a les primeres posicions cosa que no s'havia aconseguit mai, una prova més de l'excel·lent feina que està fent l'actual Directiva.

Fins ara s'han jugat un total de deu partits amb un resultat de cinc partits guanyats un d'empatat i quatre de perduts amb un total de vint-i-nou gols a favor i catorze en contra un balanç bastant positiu tenint en compte el potencial dels equips aquest any ja que qualsevol dels capdeventers podrien fer un bon paper una categoria més amunt; i ara ja anem a passar als darrers resultats:

Hem de començar recordant que el partit de lliga que es va suspendre per la pluja a Llubí i que es va acabar el dia primer de novembre amb la victòria del nostre equip per zero gols a un, al final hi va haver greus incidents en els quals un energúmen del públic va donar un fort cop de puny a l'àrbitre del partit, després d'aquesta important dada aquests són els darrers resultats que no són tant satisfactoris com els del començament.

Campanet 4 Ariany 2

En aquest partit es va demostrar que hi ha gent que per desgràcia no entén de futbol i només va al camp per aficar-se amb els jugadors contraris i amb l'àrbitre, bona mostra del que dic la va donar un home que estava a la vorera i que tot el temps va estar amb una pedra amenaçant a tot el que s'acostava per el seu costat, però el moment culminant va ser després de l'expulsió d'en

Tolo Barceló (que segons molts va ésser justa, jo no puc opinar ja que en aquests moments hem trobava dintre de la caseta) el públic va començar a aficar-se amb ell i la seva família per lo que es va començar una baralla que no va tenir més conseqüències, però que fa que l'ambient estigui molt calent per el partit de tornada.

Ariany 0 Colònia 4

Desgraciat partit en el que es va perdre el primer partit al nostre camp, a conseqüència de les nombroses baixes que es varen tenir en aquest partit.

Ariany 1 Sallista 1

Es tenia por a aquest equip ja que venia d'ésser l'equip menys golejat de la categoria i va demostrar el per què, va començar marcant un excel·lent gol, i després es va tancar dins el seu camp per lo que va ser molt difícil arribar amb perill, va haver d'ésser de penalty i a la segona part quan vàrem poder marcar el que seria l'empat definitiu, també s'ha de dir que es va fallar un penalty que ens hagués pogut donar els 2 punts.

Vilafranca 2 Ariany 1

Un partit que si hagués estat per l'incapacitat de l'àrbitre, ja que no sabia ni si sa pilota era rodona, hagués acabat amb un resultat molt diferent al del final del partit

el partit va començar amb un primer gol als 50 segons de començar el partit que s'hagués pogut augmentar al cap de cinc minuts si l'àrbitre no hagués anul·lat un gol perfectament legal, a partir d'aquí es varen succeir una sèrie de fets que més val no esmentar ja que tal vegada es poden qualificar de lamentables.

Ariany 10 Pollença 1

No està malament per acabar una primera volta, un resultat com aquest és molt difícil d'aconseguir ja que 10 gols són molts en un partit. S'han de destacar els quatre gols aconseguits per en Joan Toni Sanxo que el situen en una de les posicions de màxim golejador de quasi totes les categories amb 12 gols.

Recordar que s'han fet dos reforços de cara a la segona volta un és el porter Joan Cerdà que ja fa defensar la nostra porteria fa uns anys amb lo que es pot dir que ara per ara el nostre equip tenim dos dels millors porters de la categoria, encara que l'altre en Xisco Mas s'està recuperant d'una lesió als lligaments des d'aquí li desitj que es recuperi lo més prest possible; l'altre incorporació és la d'en Pere Mas que encara que sigui del poble veí de Maria el podem considerar quasi del nostre poble ja que està casat amb una arianyera, molta de sort als dos.

S'ha de donar compte del greu accident laboral que va tenir el Sr. President de la S.D. Ariany en Miquel Frontera i que així i tot no ha deixat en cap moment d'estar amb els seus jugadors, encara que algú l'hagi hagut d'acompanyar al camp ja que el seu estat l'impossibilita el poder-hi desplaçar totsol, des d'aquesta crònica li desitj una pronta recuperació.

Adéu amics i fins una altre.
Tomeu Bauçà Frontera.

Des del nº 169 d'aquesta revista pas al següent article:

La revista "alimara" editada per el C.I.M., publica el següent article, el que entre altres coses diu el que segueix: **Com entenem el servei d'ajuda a domicili.**

El servei d'ajuda a domicili és aquell servei públic, amb l'objectiu de pal·liar mancances personals familiars o de relació amb la comunitat, intervé directament dins la casa mitjançant l'actuació de professionals especialitzats que actuen de forma global amb la finalitat de produir canvis positius en la situació detectada, a través d'una relació adequada i potenciant la continuïtat de la persona dins el seu medi familiar i social.

Les característiques bàsiques podien concretar-se en els següents punts:

a) Públic, donat que hi poden accedir totes les persones que ho necessitin, independentment de la seva situació econòmica i donat que s'ofereix des d'un organisme públic com és l'ajuntament.

b) Polivalent, en tant que hi poden accedir tots els col·lectius de població dels municipis on es dugui a terme, independentment de l'estat o d'altres característiques.

c) Social, tot i sabent que la seva finalitat és la millora de la qualitat de vida de les persones ateses, utilitzant l'enfocament preventiu, educatiu i normalitzador.

d) Sectorial, ubicant-lo a cada municipi d'acord amb les necessitats detectades per oferir un servei més proper a la persona que l'ha demanat i per millorar, d'acord amb les seves necessitats, cada realitat municipal.

Aquí a Ariany, ja coneixem la feina de l'assistenta social i parlam de la treballadora en domicili. En la majoria dels

pobles d'aquesta comarca, ja es ve realitzant aquest servei a domicili, les associacions de la tercera edat hi hem de col·laborar, associacions que haviat es diran associacions de persones majors, així és el nom que reben a les nacions de la CEE de la que Espanya forma part, en la CEE aviat no hi haurà fronteres i podem recórrer sense traves per tota la Comunitat, s'ha creat un carnet de persones majors al qual es donarà a tots els socis que hagin complit els 60 anys, aquest carnet donarà dret a les avantatges que hi hagi a qualsevol de les nacions de la CEE, tant per viatjar com per fer compres.

De cada dia som més el col·lectiu de persones majors i al parèixer de cada dia se mos tendrà més en conte, esperem treure algun cosa positiva.

Excursions realitzades desde la darrera revista.

Dia 7 de novembre sortirem d'Ariany a les 8'30 direcció cap a Porto Colom, anant fins al far i cap a Cala Marçal, a les 11 arribarem a "La Ponderosa"; devora s'Horta allà varem degustar unes figues seques amb un poc de mistela, a continuació un frit de matances, olives, pa i vi, llavonces varem anar al Puig de Sant Salvador, més tard cap a Cala Murada, Cala de Sant Domingo i Cales de Mca., a les 15'30 un altre pic a "La Ponderosa" que varem dinar d'un arroj de matances, escaldums de pollastre amb patates i pilotes, pa, vi, gelat, cafè i licor. Després del dinar ball, hi varem anar 58 arianyers a les 16 varem arribar a Ariany.

Dia 9 de desembre, sortirem a les 8'30 cap a Orient, després varem anar a Sanelles i visitarem la casa de la Beata Sor Francinaina, llavors varem anar al mercat d'Alcúdia, a les 14 ens dirigirem a dinar cap a "S'Alqueria", després

hi va haver un espectacle, a les 18 varem tornar, hi varen participar 43 arianyers.

Dia 13 varem partir a les 9 cap a Santa Maria, convidats per l'arianyer D. Sebastià Rubí a visitar la seva fàbrica de mantes i objectes de llana, ens va obsequiar amb un cafè amb llet i ensaimada, també ens va convidar a dinar al "Dorado", hi varem participar 43 arianyers.

Troband-mos dins les festes de Nadal el que escriu desitja unes bones festes i un pròsper any 1991 a tots els col·laboradors i lectors d'aquesta revista, que disfrutem de salut i pau.

Al proper número contarem la festa de la nit de Nadal amb la xocolatada patrocinada per "La Caixa".
Jaume Sansó Caldentey.

SOL·LUCIONS ALS PASSATEMPS TEST CULTURAL.-

- 1) Missioners Sagrats Cors
- 2) Lloseta
- 3) Gabriel Cañellas
- 4) Una pintora

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS: a) C. b) Cop. c) Ramat. d) Divagam. e) Cobi. Epic f) Lateral. g) Sabor. h) Tel i) N.

VERTICALS: 1) C. 2) Dol. 3) Ribas 4) Cavitat. 5) Coma. Eben 6) Pagerol. 7) Tapar. 8) Mil. 9) C.

LLETRES BARREJADES

P	I	N	M	U	A	A	R	E	M
O	J	X	I	P	R	E	R	R	O
V	B	N	M	E	E	W	Q	E	R
G	F	H	M	J	U	A	A	V	E
A	S	L	K	M	G	T	M	O	R
S	A	Z	O	L	I	V	E	R	A
P	L	K	Y	U	F	D	T	R	F
C	Z	G	T	Y	U	I	L	A	B
X	E	B	T	U	O	P	E	G	I
T	A	R	O	N	G	E	R	V	A

BON NADAL I BONES FESTES !

*Que la pau i l'alegria
omplin els vostres cors i
que l'any 1991 ens dugui
la prosperitat i el
benestar que mereix la
nostra Comunitat
Autònoma.*

MOLTS D'ANYS !

GOVERN BALEAR

Sa Farola Orelluda.

- Recordanta llamps qué vas de tapada, i a on vas?
 - Ara venc d'el metge perquè he agafat un refredament de bufeta, és que lo diaestic aixencada.
 - I per qué t'eixanques tant?
 - O tu l'hi amolles de dreta?
 - Ell jo no puc perdre tant de temps com tu, jo l'hi amoll allà on som.
 - I per cert i a Don Tolo qué l'hi ha passat?
 - I per qué ho dius?
 - Perquè avui quan hi he anat he trobat una dona rossa enlloc d'ell.
 - Això era sa suplenta perquè ell tenia vacances.
 - No sabia si el mos havien pres, i que me varen dir, qué ara havíem d'anar a Vilafranca?
 - Bé això és una altre cosa, això és si tens una urgència.
 - No sé com t'arregles, tu tot ho saps!
 - Com que tu no llegeixes res, o no veres sa propaganga que et varen tirar dins sa persiana?
 - Res mir, tot lo dia podria estar llegint i que te penses que no tenc altres feines que fer?; jo només mir sa televisió i així i tot no me n'enter de res perquè fa un panell de dies que només sent "póntelo pónselo" i t'assegur que encara no he arribat a sebre lo que m'he de posar, i mira que mi fix però només veig un rotllo i jo bé pens on el me puc posar, però com no siguin unes arrecades?
 - Idò això és per ses arrecades des teu homo!
 - Oi qué ets d'ordinari!!!!
 - Mira qui xerra, com si no ens conequessim.
 - Res, res, deixem anar. Qué ja has fet es betlem?
 - Enguany no estic per betlems!
 - Però deus estan per anar a

menjar xocolati?, enguany que ho tindràs de franc.
 - I quan l'han de fer?
 - Fosca després de ses matines si n'hi ha!
 - Com no n'hi ha d'haver! en tres capellans que ara tenim.
 - Si en tenim tres però no n'hi ha cap que faci posada per aquí.
 - Per cert i m'han dit que D. Mateu ja ha tornat.
 - Quin?
 - Es que pareixes entabanada, aquell que es va embarcar.
 - Ja t'havia dit jo que això duraria tant com de Nadal a Sant Esteve.
 - M'agradaria sebre qué t'ha fet aquest pobre homonet que sempre t'has d'aficar amb ell?
 - I que he de tenir, que si no s'hagués embarcat ara perventura tendríem un capellà.
 - Canvia de conversa que ja saps que amb això no mos avarnim gens.
 - Per cert que hi ha festa avui?
 - I per qué ho dius?
 - O no has vist es carrer tot ple de munta?
 - Munta? I un bon renovar! O no el sentires dir vespre?
 - Res vaig sentir.
 - No idò n'hi havia que ja s'encomencaven a tots els sants, devers les quatre de sa matinata quan varen sentir aquells trons se pensaven que es rotjos ja arribaven.
 - Tampoc no serà tant!
 - Un bon susto m'en vaig dur jo, t'asegur que aquesta joveña no se n'espera de bona i tot perquè s'en casava una?
 - Sempre has de trobar que dir, tothom ha estat jove, tu qué no t'en recordes de ses pardaletes qué feies?
 - Si però ana ja només pas gust d'estar enrevoltada a sa camilla
 - Idò ves alerta que no et surtin vaques per ses cames, saps

si anassis a ballar, et fugiria sa fredor.
 - I a on vols que vagi a ballar?
 - Fotre dins sa custura gran de ca ses monges.
 Ara ve un mestre, que mos ensenya tota classe de ball.
 - I amb qui hi vas?
 - En so meu homo, i amb qui vols que hi vagi?
 - Ah! saps quin homo que tens, es meu ja no es mou per res, ara que te pareix, tot lo dia només pensa amb ses siquis.
 - Una altre vegada siquis!, jo en pensava que les havien tapades?
 - Si però ana les tornaran obrir
 - I per qué?
 - Que no ho saps que mos han de canalitzar ses aigos?
 - O no tens canal tu a ca teva?
 - Ets més tup a tup!, no entens res, tu quan has de menester aigo, qué fas?
 - En coman un viatge.
 - Idò ara ja no importarà perquè te vendrà d'un depòsit molt gran cap a ca teva.
 - I serà de franc?
 - A tu que et pareix! ell en regalat ja es mort fa estona. Es Consell ha donat una subvenció, però jo crec que qualque cosa haurém de pagar.
 - Ai, ai ja rebrem!
 - I tu que voldries que tot ho donassin de franc, te penses que tothom és com es de sa fullleta que no cobren res.
 - Tu ja veuràs enguany que he sentit que haurém de pagar.
 - I per qué he de pagar? o s'en deven voler anar a sopar amb sos nostros doblers?
 - Calla en sa feinada que fan!, no i si no pagues llavorces no venguis a ca nostra a llegir-la, que no la te deixanè.
 - I tu qué sempre has de mossegar?
 - Es meu homo en mossegarà si no m'en vaig aviat, encara he de pelar es bessó per fer es torrò.
 - Bé ja el me donaràs a tastar.
 - Si no ens tornam veure, que no et facin mal es torròns.
 - Molts d'anys i fins l'any que ve.